

Buzağılarda doğmasal anomaliler

Ali BELGE¹Ramazan GÖNENCI²Halil SELÇUKBİRİCİK³Sedat ORMANCI⁴¹ Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Cerrahi Anabilim Dalı - VAN² Mustafa Kemal Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Cerrahi Anabilim Dalı - HATAY³ Harran Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Cerrahi Anabilim Dalı - ŞANLIURFA⁴ Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Cerrahi Anabilim Dalı - VAN

ÖZET

Bu çalışmada, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Veteriner Fakültesi Cerrahi Kliniğine 1.1.1992 - 1.1.2000 tarihleri arasında getirilen 151 buzağıda gözlenen anomalilerin toplu bir değerlendirilmesi yapıldı. Anılan tarihler arasında getirilen toplam 373 buzağının 151'inde (%40.48) doğmasal anomalide rastlandı. Kliniğe getirilen tüm hastalar içerisinde anomali oranı % 6.58 (151/2293); ruminantlar arasında da % 11.55 (151/1134) olarak belirlendi. Doğmasal anomalilerin sistemlere göre dağılımında %60.92'lik bir oranda vücut kavitelerinin anomalileri birinci sırayı aldı. Bunu sırasıyla, kas-iskelet sistemi %19.86, okuler sistem %8.60, intestinal (sindirim) sistem %7.94, urogenital sistem %61.32 ve columna vertebralis %1.32 oranıyla izlediler. Erkek ve dişi buzağların anomalilerinden yaklaşık oranlarında etkilendikleri saptandı. Elde edilen bulgular ve literatür bilgiler çerçevesinde anomalilerin nedenleri tartışılmaya çalışıldı.

Anahtar kelimeler: Buzağı, Anomali.

The Cases of Congenital Anomalies in Calves

SUMMARY

In this study, the cases of congenital anomalies which encountered in 151 calves, admitted to the department of surgery, college of veterinary medicine, University of Yüzüncü Yıl between 1.1.1992-1.1.2000, were evaluated. Congenital anomalies were encountered in 151 (40.48 %) of 373 calves during the period of study. The incidence of anomaly was 6.58 % (151/2293) in all patients and 11.55 % (151/1134) in ruminant which brought to clinic of department of surgery. The relative frequency of congenital defects was as follow: large body cavity 60.92 %, musculoskeletal system 19.86 %, ocular system 8.60 %, intestinal (digestive) system 7.94 %, urogenital system 1.32 % and columna vertebralis 1.32 %. Male and females were affected by anomalies, similarly. Via guide of obtained data and literature information, causes of congenital anomalies of calves were discussed.

Key words: Calf, Anomaly.

GİRİŞ

Doğmasal anomaliler, doğumdan sonra hayvanlarda gözlenen yapı ve fonksiyon bozuklukları olarak tanımlanır. Anomali olguları hekimlik alanında çögulukla ihmäl edilmiş, bir defekt aynı sürede birden fazla görülmüşse dikkati çekmiş; konuya ilişkin bildirimler de bugüne kadar sınırlı sayıda kalmıştır.

Bütün sığır ırklarında; genetik, çevresel veya genetik-çevre etkileşimleri (14,15,16), multifaktöriyel temele dayalı olarak; çevresel faktörler ve beslenme bozuklukları (2,5,7,9), hatalı damızlık seçimi, suni tohumlamaya başvurulmaması, intrauterin dönemde embriyo gelişimi için zararlı olan çeşitli ilaçların kullanılması, teratojenik viruslar (15,16) doğmasal anomalilerin temel nedenleri olarak sayılmaktadır. Ayrıca gebeliğin ilk iki aylık döneminde rektal muayenenin organogenizi olumsuz yönde etkilediği ve intestinal atresia'nın bir nedeni olduğu vurgulanmaktadır (6,18,21,22).

Bir anomali embriyogenezin veya fotal gelişmenin çeşitli evrelerinde genetik, çevresel veya her iki faktörün etkilerine bağlı olarak gelişebilir. Herediter anomalilerin oluşumunda mutant genler veya kromozomal defektler etkili olurken; çevresel faktörlerle bağlı olarak meydana gelen anomalilerin mevsimsel veya maternal hastalıkların oluşumunda etki gösteren stres faktörleriyle yakından ilgili olduğu ifade edilmektedir (2,10,13,14).

Embriyonik dönemde çeşitli organ veya sistemlerin gelişmesi için kritik periyot geçildiğinde teratojenlere duyarlılığın azaldığı; cerebellum, damak ve urogenital sistem gibi daha sonra farklılaşan yapılar hariç, embriyonik yaşın ilerlemesi-

yle teratojenik ajanlara karşı fötüsün daha dirençli hale geldiği belirtilmektedir (10,11,19).

Literatür verilerde (5,10,13,14,20,22), konjenital defektlerin en çok kas-iskelet, sindirim, sentral sinir sistemi; daha az olarak urogenital, okuler ve deri defektlerini içergi rapor edilmektedir. Sığırarda en sık karşılaşılan anomaliler; arthrogryposis, hydrocephalus, kist dermoid, atresia ani et recti, arqure, bouleture, hernia umbilicalis, konjenital damak yarığı (palathochysis, cleft palate) şeklinde sıralanmaktadır.

Son zamanlara kadar yetersiz olan konjenital defektler ile ilişkin çalışmaların sayısı her geçen gün artmaktadır. Bu konudaki temel problemler; çok az olgu sayısı, anatomo-patolojik araştırmaların yetersizliği, uygunuz genetik analiz, embriyolojik, patolojik ve genetik yapının temelini teşkil eden işlemleri birleştirmede başarısızlık olarak sayılmaktadır (1,10,15,20).

Buradan hareketle, sunulan çalışmada kliniğe gelen anomalilerin literatür bilgiler yardımcı ile toplu bir değerlendirilmesi yapılarak, ilgi çekilmesi amaçlanmıştır.

MATERIAL VE METOT

Çalışma malzemelerini, 1.1.1992-1.1.2000 tarihleri arasında Yüzüncü Yıl Üniversitesi Veteriner Fakültesi Cerrahi Anabilim Dalı Kliniğine getirilen değişik ırk, yaş ve cinsiyette toplam 151 adet anomalili buzağı oluşturdu (Tablo 1). Buzağılarda saptanan anomaliler hayvanların ırk ve cinsiyetleri doğrultusunda, sistemlere ve organlara göre sınıflandırıldı (Tablo 2,3,4). Umbilikal herni, atresia ani, atresia ani et recti, recto-vaginal fistül ve kist dermoid olgularında klasik sağaltern yöntemleri uygulandı. Arqure, bouleture gibi ekstremite

anomalilerinde bandaj uygulamaları yapıldı. Bir buzağıda karşılaşılan barsak anomalisinde (megacolon, megecaecum ve parsiyel colon agenezi) yapılan operatif sağaltım girişiminden herhangi bir sonuç alınamadı. Anophthalmus, atrophia bulbi, scoliosis, episbadiasis olgularında herhangi bir sağaltım girişiminde bulunulmadı.

BULGULAR

Cerrahi Anabilim Dalı Klinigine anılan tarihler arasında getirilen 373 buzağıdan 151'inde (%6.58) doğmasal anomalide rastlandı (Tablo 1). Anomalilerin ırk ve cinsiyete göre dağılımı tablo 2'de, organlara göre tablo 3'te, sistemlere göre tablo 4'te sunuldu.

Tablo 1. Anomali'li buzağı sayısının hasta buzağı, sığır ve genel hasta sayısına oranı.

Toplam Hasta Hayvan Sayısı	Toplam Hasta Sığır Sayısı ve % si	Toplam Buzağı Sayısı ve % si	Anomali'li Buzağı Sayısı ve % si
2293	1134 % 49.45	373 %16.26	151 %6.58

Tablo 2. Anomali'li buzağların ırk ve cinsiyete göre dağılımı:

Yerli, Melez	Montafon		Holstein		Simmental		Toplam	
	E	D	E	D	E	D	E	D
35	23	21	13	18	8	16	17	90
58		34		26		33		151
%38.41		%22.51		%17.21		%21.85		%40.40

Tablo 3. Anomalilerin organ, ırk ve cinsiyete göre dağılımı.

ANOMALİ	Yerli, Melez		Montafon		Holstein		Simmental		Toplam	
	E	D	E	D	E	D	E	D	E	D
Hernia umbilicalis	19	14	10	7	13	4	9	13	51	38
Evantrasyon	1	-	-	1	1	-	-	-	2	1
Atresia ani et recti	3	3	2	-	-	1	1	-	6	4
Bouleture	5	2	4	2	2	-	4	2	15	6
Arque	-	1	1	1	1	1	-	1	2	4
Arthrogrypposis	2	-	-	-	-	-	1	-	3	-
Scoliosis	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1
Torticollis	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-
Amourosis	3	-	-	-	-	1	2	-	4	2
Athrophia bulbi	-	-	1	-	-	-	-	-	1	-
Anophthalmus	-	-	1	-	-	-	-	-	1	-
Kist dermoid	1	1	1	2	-	-	-	-	2	3
Episbadiasis	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1
Urethral diverticulum	-	-	1	-	-	-	-	-	1	-
Epulis	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-
Barsak anomalisi	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1

Tablo 4. Anomalilerin vücut sistemlerine göre dağılımı.

Vücut Boşlukları	Kas-iskelet sistemi	Okuler Sistem	Sindirim Sistemi	Urogenital Sistem	Columna Vertebralis
92 %60.92	30 %19.86	13 %8.60	12 %7.94	2 %1.32	2 %1.32

TARTIŞMA VE SONUÇ

Konjenital defektler, total olarak az bir ekonomik kayıp gibi gözükmele birlikte, sınırlı sayıda hayvanı bulunan yetiştiriciler açısından kayda değer önemli ekonomik kayba yol açabilmektedir.

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Veteriner Fakültesi Cerrahi Kliniğine 1992-2000 yılları arasında toplam 2293 adet hasta hayvan getirilmiş, bunların içerisinde 373 adet buzağıdan 151 (% 6.58) tanesinde konjenital anomalî olgusu saptanmıştır. Bu oran ülkemizde daha önce konuya ilişkin bildirimleri bulunan Ogurtan ve ark. (13)'nın % 2.96'lık oranından yüksek bulunmuştur. Kapşamlı bir tarama ile oranların düşeceği tahmin edilmekte birlikte, mevcut bildirimler bir arada ele alındığında anomali buzağı sayısı ülkemiz hayvancılığı açısından oldukça önemli gözükmemektedir. Zira, Leipold (10), anomalili buzağı oranının % 0.5-1 arasında değişim gösterdiğini ifade etmektedir. Doğusal anomalî olgularının sistemlere göre dağılımında % 60,92'lik bir oranla vücut kavitelerinin anomalileri ilk sırayı aldı. Bunu sırasıyla kas-iskelet sistemi % 19,86, okuler sistem % 8,60, intestinal (sindirim) sistemi % 7,94, urogenital sistem % 1,32 ve columna vertebral % 1,32 oranı ile izledi. Ogurtan ve ark. (13) ruminantlarda ilk sırayı % 35'lik bir oranla, Ozaydin ve ark. (14)'da % 64,70 oranla kas-iskelet sistemi anomalilerinin aldığı bildirirlerken, Leipold (10), % 21,60'lık bir oranla sentral sinir sistemi anomalilerinin birinci sıradâ yer aldığı ifade etmektedir. Sunulan çalışmada anomalî olguları içerisinde en fazla vücut kavitelerinin anomalilerine rastlanıldı. Bu anomalilerin neredeyse tamamı konjenital hernia umbilikalis idi. Saperstein (18), iç organ ve vücut boşluklarında meydana gelen anomalilerin erken dönemde yapılan gebelik palpasyonu ile genetik orijinli olabileceğini belirtmektedir. Yörede hayvancılığın temel yapısı dikkate alındığında vücut kavitelerinin anomalilerine ilişkin olarak rektal palpasyon olasılığı düşmektedir. Umbilikal hernili buzağların 51'inin cinsiyeti erkek (% 57,30), 38'inin dişi (% 42,70) olarak belirlendi. Singh (20), dişilerin erkeklerde göre daha fazla etkilendigini bildirmektedir. Hernia umbilikalisli olguların ırk-cinsiyet dağılımı dikkate alındığında simental ırkından olan buzağlarda dişlerin diğer ırklarda ise erkeklerin daha fazla etkilendiği gözleni. Buzağlarda gözlenen anomalî olgularında ikinci sırayı 30 olgu ile (% 19,86) kas-iskelet sistemi defektleri aldı. Bunların içerisinde de ilk sırayı bouleture (21/30) ararken, bunu arqure (6/30) ve arthrogryphosis (damak-bukağılık sendromu) (3/30) aldı. Toplam 30 anomaliden 20'si erkek 10'u dişi idi. Ozaydin ve ark. (14), Ogurtan ve ark. (13), kas-iskelet sistemi anomalilerinden arqure ve bouleture olgularının erkeklerde dişilere göre daha fazla gözlediğini rapor etmektedir. Sunulan çalışmada dişi/erkek oranı 10/20 bulundu ve her iki araştırmaam bildirimleri ile uyum gösterdi. Üç olguda arthrogryphosis görüldü. Literatür bildirimlerde (5,10), arqure ve bouleture olgularının yavruların anne karnında almış olduğu pozisyonlar, ekstensor ve fleksör kaslar arasındaki desesizlik veya zayıflık, tendo kontraktürleri; vitamin ve iz element yetersizliği ile gebelikte geçirilen ateşli ve ağır hastalık hallerine bağlı olarak genetik ve çevresel etkileşimi sonucu meydana geldiği ifade edilmektedir.

Abbot ve ark. (1), crooked calf syndrome'in 8 bulusuya ilişkin histokimyasal analizleri sonucunda klasik bilgiler per-

çvesinde kabul gören primer myopathy'nin hastalığın etiolojisinde rol oynamadığını iddia etmektedirler. Russel ve ark. (17) da merkezi sinir sisteminin gelişimindeki nörojenik anomaliliklerin neden olduğunu savunmaktadır. Nuwrot ve ark. (12) da otosomal resesif genin homozygot evresinde tamamen istila ile meydana geldiğini belirtirlerken, aynı zamanda gebeligin 40-70. günlerinde lapine (aci bakla, *Lapinus cerecius*, *L. caudatus*) yiyan ve gebelik öncesi ve sırasında manganez'den yoksun diyetle beslenen sigirlardan da arthrogryppotic buzağı doğduğunu bildirmektedirler.

Van Huffel ve ark. (23), arthrogrypposis multiplex congenita'lı buzağlar ile sağlıklı buzağların cervical intumescence düzeyindeki medulla spinalis kesitlerini kiyasladıklarında alpha-motoneuron sayısında hastalıktı buzağlarda önemli oranda azalma meydana geldiğini rapor ederek, problemin genetik orijinli olduğunu ifade etmektedirler. Bölge hayvancılığının genel yapısı dikkate alındığında genetik faktörler yanı sıra bakım ve beslemeye ilişkin problemlerin kas iskelet sistemi anomalilerinin gelişiminde ön plana çıktığı görülmektedir. Zira, yöre hayvancılığı bakım ve barındırma koşulları yönünden optimum düzeyin oldukça aşağılarındadır. Okuler sisteme ilişkin gözdenen anomaliler korneal ya da konjunktival dermoid, atrophia bulbi ve esophthalmus idi. Barkysamb ve Leipold (3), akut anoreksi hereford'larda genetik olarak tespit edilemeyecek anomaliler, otosomal resesif ve poligene bir kalım yaparak传荷する ifade etmektedirler. Moritomo ve ark. (19), bovinus notocordal formasyon ve optik organelerdeki anomaliye minde teratojenlere maruz kalma sonucu geliştiğini ifade etmektedirler. Kaswan ve ark. (8), okuler anomalilerinin geliştiği sığır sürüsünde tek boğaya dayalı gizli kanal sonucu herediter olarak taşıdığını ifade etmektedirler. Dördüncü sıradâ yer alan intestinal (sindirim) sistemi anomalileri (% 7,94, 12 olgu) içerisinde en fazla atresia ani et recti (10 olgu)'ye rastlandı. Sindirim sistemi anomalilerinin erkeklerde daha fazla (7/5) olduğu gözlemedi. Ogurtan ve ark. (13), sindirim sistemi anomalilerinin % 26,20, Ozaydin ve ark. (14), % 21,60 ile en fazla gözlenen anomali cirakması içerisinde ikinci sıradâ yer aldığı ifade ederken, Singh (20), % 36,60 oranı ile en fazla gözlenen anomalî olguları olduğunu belirtmektedirler. Ancak gerek Ogurtan ve ark. (13) ve gerekse Singh (20), sindirim sistemi anomalilerinin en fazla kuzularda gözlediğini bildirmektedirler. Çobanada erkeklerin sindirim sistemi anomalilerini daha çok sivriklikleri gözlenirken, benzeri bulgular Singh (20) ve Ozaydin ve ark. (14) tarafından da bildirilmektedir. Ozaydin ve ark. (13) ise, buzağlarda sindirim sistemi anomalilerinin dişlerde daha fazla gözlediğini rapor etmektedir.

Atresia ani ya da atresia ani et recti olguları sindirim sistemi anomalileri içerisinde en fazla gözlemedi. Literatür verilerde (5,6,7,10,15) de buzağlarda en fazla rastanan sindirim sistemi anomalisinin atresia ani ve atresia ani et recti olduğu; atresia ani'li buzağların birbirler sistemi (renal agenesis, polycistic böbrek) ve iskelet sisteminin (ecoccygeal ya da sacral vertebral agenesis) doğrusal anomalilikler ile birlikte gözlemediği bildirilmektedir. Kliniğe gelen atresia ani ve atresia ani et recti'li toplam 10 buzağının 5 tanesinde multipl anomalide rastlandı. Bu anomalilerin hemaphrodisizm, epibadiasis, anus vaginalis ve kavruk yokluğu olduğu söylendi. Dennis ve Leipold (4) atresia ani'nin kaltsal olduğunu ve tek bir otosomal resesif gen tarafından meydana

getirildiğini; Saperstein(18) de genetik olduğunu ancak erken dönem rektal palpasyonun da etkili olduğunu; Hendriksen ve ark.(6), Syed ve ark.(21,22) amniotik kesenin gebeligin 42. gününden önce palpasyonun iç organ anomalilerine yol açtığını rapor etmektedirler. Buzağılarda columna vertebralalis (2 olgu, %1.32) ve ürogenital sistem (2 olgu, %1.32) anomalilerine sporadik olarak rastlandı. Gerek sunulan çalışmada, gerekse ülkemizde konuya ilişkin diğer bildirimlerde (5,13,14,15) anomali oranlarının yüksek oluşu ciddi bir ekonomik sorunu ve beraberinde nedenler konusunu da gündeme getirmektedir. Konjenital bozukluklara ilişkin raporların sayısının artması hem bilgi birikimine hem de konuya ilginin artmasına yol açacaktır. Ülkemizde hayvancılık genel yapısı itibariyle; suni tohumlama, düzenli kayıt tutma, gebelik takibi, mineral ve vitaminler bakımından dengeli besleme, bakım ve barındırma açısından standartizasyondan uzak bir şekilde yapılmaktadır. Bu nedenle, genetik düzeyde sağlam, üstün verimli ve ülke koşullarına adapte olabilen ırkların seçimi ve ülke çapında yaygınlaştırılması için multidisipliner ekip çalışması yapılması; hekimliğimizde de olaylara makroskopik bakıştan ayrılp, hastlığın moleküller düzeyde incelenmesinin zorunluluğunu gündeme getirmektedir. Bu yolu izleyerek genetik ya da çevresel nedenlere bağlı olarak gelişen ekonomik kayıpların azaltılması mümkün olabilecektir.

KAYNAKLAR

1. Abbot LC, Finnell RH, Chernoff GF (1986): Crooked Calf Disease: A Histological and Histochemical Examination of Eight Affected Calves. Veterinary Pathology. Nov. 23(6): 734-740.
2. Bellows RA, Rumsey TS, Kasson CW (1975): Effects of Organic Phosphate Systemic Insecticides on Bovine Embryonic Survival and Development. American Journal of Veterinary Research. 36, 1133-1140.
3. Boarkyoumb SD, Leipold HW (1984): Nature and Cause of Bilateral Ocular Dermoids in Hereford Cattle. Veterinary Pathology. May 21(3): 316-324.
4. Dennis SM, Leipold HW (1972): Atresia Ani in Sheep. Vet. Record. 91, 219.
5. Görgüt OS, Yanık K, Kaya M (1991): Bursa Yöresinde Buzağılarda Karşılaılan Cerrahi Hastalıkların Toplu Değerlendirilmesi. Uludağ Üniversitesi Veteriner Fakültesi Dergisi. 10(11): 33-44.
6. Hendrickson DA, Rackstraw PC, Ducharme NG (1992): Surgical Repair of Atresia Jejuni in Two Calves. J.A.V.M.A. 201(4): 594-596.
7. Johnson R, Ames NK, Coy C (1983): Congenital Intestinal Atresia of Calves. J.A.V.M.A. 182, 1387-1389.
8. Kaswan RL, Collins LG, Blue U (1987): Multiple Hereditary Ocular Anomalies in a Herd of Cattle. JAVMA Jul 1. 191(1): 97-99.
9. Keeler RF, Panter KE (1989): Piperidine Alkaloid Composition and Relation to Crooked Calf Disease-Inducing Potential of Lupinus formosus. Teratology. November 40 (5): 423-432.
10. Leipold HW (1986): Neonatal Disease and Disease Management. Congenital Defects in Cattle. In: Current Veterinary Therapy 2. Food. Anim. Pract. 89-99.
11. Moritomo Y, Kogu O, Miyamoto H (1995): Congenital Anophthalmia with Caudal Vertebral Anomalies in Japanese Brown cattle. J. Vet. Med. Sci. Aug. 67(4): 693-696.
12. Nuwrot PS, Howell WE, Leipold HW (1980): Arthrogrypposis: An Inherited Defect in Newborn Calves. Australian Veterinary Journal. Aug 56(8): 359-364.
13. Öğurtan Z, Alkan F, Koç Y (1997): Ruminantlarda Konjenital Anomaliler. Türk Veteriner Hek. Dergisi. 9(4): 24-28.
14. Özaydin İ, Kılıç E, Okumuş Z, Cihan M (1995): 1992-1995 Yılları Arasında Kafkas Üniversitesi Veteriner Fakültesi Cerrahi Kliniğine Getirilen Buzağılardaki Doğusal Anomali Olguları. Veteriner Cerrahi Dergisi. 1(2): 22-25.
15. Özfılliz N (1993): İnsan ve Evcil Hayvanlarda Malformasyonların Nedenleri. Uludağ Üniversitesi Veteriner Fakültesi Dergisi. 12(2): 77-83.
16. Priester WA, Glass AG, Waggener MS (1970): Congenital Defects in Domestic Animals: General Considerations. American Journal of Veterinary Research. 31(10): 1871.
17. Russel RG, Doige CE, Oteruelo FT (1985): Variability in Limb Malformations and Possible Significance in the Pathogenesis of an Inherited Congenital Neuromuscular Disease of Charolais Cattle (Syndrome of Arthrogrypposis and Palatoschisis). Veterinary Pathology. Jan. 22(1): 2-12.
18. Saperstein G (1993): Congenital Abnormalities of Internal Organs and Body Cavities. Vet. Clin. North Am. Food. Anim. Pract. 9(1): 115-125.
19. Schneebeli M, Inove S, Madarame H (1993): Hydrancephaly in Newborn Calves in Zambia. Journal of Vet. Med. Sci. Jun. 55(3): 515-517.
20. Singh AP (1989): Congenital Malformations in Ruminants. A Review of 123 Cases. Indian Veterinary Journal. 66 October. 981-985.
21. Syed M, Shanks RD (1992): Atresia Coli Inherited in Holstein Cattle. Journal of Dairy Science. 75(4): 1105-1111.
22. Syed M, Shanks RD (1992): Incidence of Atresia Coli and Relationships Among the Affected Calves Born in One Herd of Holstein Cattle. Journal of Dairy Science. 75(5): 1357-1364.
23. Van Huffel X, Weyns A, Van Nassau WL (1988): Decreased Number of Alpha-motoneurons in the Cervical Intumescence of Calves with Arthrogrypposis Multiplex Congenita of Both Thoracic Limbs. Vet. Res. Commun. 12(2-3): 237-243.